

Mål C-300/02

Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission

”EUGFJ — Jordbruksgrödor — Förordning (EEG) nr 729/70 — Artikel 5.2 c —
Avvikelser mellan årliga utgiftsdeklarationer och utgifter som berättigar till stöd —
Tidsfrist på 24 månader — Innehållande av stöd till jordbrukarna”

Domstolens dom (första avdelningen) av den 24 februari 2005. I - 1344

Sammanfattning av domen

1. *Jordbruk — EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Vägran att finansiera utgifter på grund av oegentligheter vid tillämpningen av gemenskapsrättsliga bestämmelser — Bestridande av den berörda medlemsstaten — Bevisbörda — Fördelning mellan kommissionen och medlemsstaten*
(Rådets förordning nr 729/70)

2. *Jordbruk — EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Förordning nr 729/70 — Begränsning av vägran att finansiera — Tidsfrist på 24 månader — Utgångspunkt — Kommissionens meddelande om resultaten av undersökningarna — Villkor (Rådets förordning nr 729/70, artikel 5.2 c; kommissionens förordning nr 1663/95, artikel 8.1 första stycket)*
3. *Jordbruk — EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Utarbetande av beslut — Utvärdering av de utgifter som skall uteslutas från gemenskapsfinansiering — Begreppet utvärdering (Kommissionens förordning nr 1663/95, artikel 8.1)*
4. *Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Stöd till producenter av vissa jordbruksgrödor — Betalningar som syftar till att kompensera för det inkomstbortfall som följer av reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna — Skyldighet att utbetala de ifrågavarande beloppen i sin helhet till stödmottagarna — Sammanslutningar av jordbrukskooperativ som innehåller medel för att täcka sina förvaltningskostnader — Förbud (Rådets förordning nr 1765/92, artikel 15.3)*

1. Vad gäller finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna genom EUGFJ ankommer det på kommissionen, då den har för avsikt att vägra att finansiera utgifter som deklarerats av en medlemsstat, att styrka att bestämmelserna om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna har åsidosatts. Kommissionen är följaktligen skyldig att motivera sitt beslut i vilket den konstaterar att kontroller saknas eller att det föreligger brister med avseende på de kontroller som den berörda medlemsstaten har genomfört. Kommissionen är emellertid inte skyldig att på ett uttömmande sätt visa att de kontroller som de nationella myndigheterna har utfört var otillräckliga eller att de sifferuppgifter som de har lämnat är oriktiga. Den behöver endast förete bevis för att det föreligger allvarligt och skäligt tvivel beträffande dessa kontroller eller sifferuppgifter. Den berörda medlemsstaten kan å sin sida inte vederlägga kommissionens konstateranden utan att stödja sina egna påståenden på omständigheter som visar att det föreligger ett

tillförlitligt och funktionsdugligt kontrollsystem. Om medlemsstaten inte förmår visa att kommissionens konstateranden är felaktiga, kommer dessa konstateranden följaktligen att utgöra grund för allvarliga tvivel på huruvida ett adekvat och effektivt system av övervaknings- och kontrollåtgärder har införts. Denna lättnad i fråga om beviskraven för kommissionen förklaras av att det är medlemsstaten som har lättast att samla in och kontrollera de uppgifter som är nödvändiga för att avsluta räkenskaperna för EUGFJ. Det åligger följaktligen medlemsstaten att så detaljerat och fullständigt som möjligt bevisa att den har fullgjort sina kontroller eller att dess sifferuppgifter är riktiga samt, i förekommande fall, att kommissionens påståenden är felaktiga.

(se punkterna 33–36)

2. Genom artikel 5.2 c femte stycket i förordning nr 729/70 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken, i dess lydelse enligt förordning nr 1287/95, begränsas i tiden de utgifter som kan vägras finansiering av EUGFJ. I bestämmelsen föreskrivs att en vägran att finansiera inte får inbegripa utgifter som betalats före de tjugofyra månader som föregick kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om resultaten av undersökningarna. I artikel 8.1 första stycket i förordning nr 1663/95 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ anges vad kommissionens skriftliga meddelande skall innehålla. En underlåtenhet att iakttä dessa villkor skulle, beroende på deras betydelse, nämligen kunna innebära att den processrättsliga skyddsregeln för medlemsstaterna i artikel 5.2 c i förordning nr 729/70 förlorar sin mening

(se punkterna 67–68 och 70)

3. Uttrycket "utvärdering" av utgifter i artikel 8.1 i förordning nr 1663/95 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid EUGFJ, precis som dess motsvarigheter i de olika språkversionerna, skall tolkas så att en sifferuppgift avseende de ifrågakvarande utgifternas

storlek inte är nödvändig och att det är tillräckligt att de faktorer som gör det möjligt att beräkna detta belopp anges åtminstone ungefärligt.

(se punkt 74)

4. I artikel 15.3 i förordning nr 1765/92 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor föreskrivs att de betalningar som anges i denna förordning skall utbetalas till stödmottagaren fullt ut, och enligt bestämmelsen är det förbjudet för de nationella myndigheterna att göra avdrag från utbetalningarna eller att kräva att de förvaltningskostnader som är hänförliga till ansökan skall betalas med en minskning av stödbeloppen som följd. Detsamma gäller för de sammanlutningar av jordbrukskooperativ som har del i hanteringen av ifrågakvarande stödutbetalningar.

Skyldigheten i nämnda artikel utgör en skyldighet att uppnå resultat. Detta innebär att det saknar betydelse att klagomål har registrerats hos kommissionen och att stödmottagarna och kooperativen träffat avtal om att en del av stödet skall innehållas.

(se punkterna 111–112)